

dette Arbejde af sig selv medføre, at man kommer til at beskæftige sig med den nuværende Form for Alderdomsunderstøttelse, og søge en anden og bedre Form at udøve denne paa, hvis den ikke skal komme i absolut Modstrid med en gennemført Invaliditetsforsikring.

Jeg hævder altsaa, at den Form, vi have foreslået, kan være fuldt ud tilfredsstillende for alle politiske Partier ogsaa for de Herrer Socialdemokrater, og da ganske særlig naar vi fra alle Sider ere fuldstændig enige om, at ikke alene Invaliditets- og Alderdomsforsikring eller Forsørgelse, hvad vi nu ville kalde det, bør tages op til Behandling i en eventuel Kommission, men at ogsaa det Spørgsmaal, som i vor Tid er saa stærkt brændende, Arbejdsløshedsforsikringen, bør medtages, og da den højtærede Minister har ganske den samme Tanke som vi, ser jeg ikke rettere, end at den Form, vi have foreslået, er fuldt ud fyldestgørende, og jeg tillader mig atter at anbefale den.

Hørdum: Jeg ønsker kun at gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne. Den ærede Ordfører har gennem Rigsdagstidenden fremdraget nogle Beviser for, at jeg har været en ivrig Modstander af det Princip, der nu ligger i vor Alderdomsunderstøttelseslov. Jeg indrømmer det — og har jo i øvrigt erkendt det, før den ærede Ordfører læste dette op af Rigsdagstidenden. Jeg erkender, at jeg paa den Tid var en temmelig skarp Modstander af Alderdomsunderstøttelsesloven, men nu har den jo virket i en Del Aar, og det er vel ingen Fejl, at man er kommen til Erkendelse af, at der ogsaa ligger noget godt i denne Lov, som man ikke vil af med. Jeg behøver jo ikke at sige den ærede Ordfører, hvad det er, vi ikke ville af med, det ved han jo meget godt. Der ligger i Loven dette Princip, at Folk kunne faa Alderdomsunderstøttelse uden at have bidraget andet dertil end deres hæderlige Stræben og Arbejde gennem Livet. Det er det Princip, der ligger i Loven, og det er det, man ikke vil bort fra. Kommer man ind paa Forsikrings-tanken, vil det komme til at gaa ud over mange Mennesker, der paa given Tid ikke have Raad til at betale denne Præmie.

Nu sagde det ærede Medlem for Saks-købing (Rørdam) ganske vist, at Præmierne vare saa smaa, at de vare ret overkomme-lige. Ja, der er smaa Præmier i Tysk-land, det ved jeg meget godt, men naar Sult, Nød, Elendighed ere til Stede, ere de

dog for store til, at de kunne betales. I arbejdsløse Perioder, som trække længe ud, har man hverken 20 eller 24 Pf. eller Øre at undvære om Ugen. Nu siger man nok: Ja, men der kan faas Udsættelse, til der bliver Arbejde igen, eller til Folk blive raske igen. Det kan ogsaa være meget godt, men saa bliver det det dobbelte, der skal betales, naar den Tid kommer. Jeg tror derfor, det vil blive meget svært for mange at holde sig oppe og blive inde under denne Forsikring, og i hvert Fald mener jeg, at det vil være aldeles ufor-svarligt at gaa rent bort fra det nu-værende.

Dersom de Herrer tilsigtede et Supple-ment til den nuværende Alderdomsfor-sørgelse, en Forsikringsanstalt ved Siden af, som de, der havde Raad og Evne til det, kunde forsikre sig i, skulde jeg ikke have noget derimod. Jeg indrømmer, at der ogsaa i Arbejderklassen vil være ad-skillige, der se sig i Stand til at yde lidt til Alderdomsforsørgelsen ogsaa i en tid-ligere Alder, men det er min Overbevis-ning, at der er mange, der ikke kunne det, og de, mener jeg, blive udelukkede fra Alderdomsforsørgelse og komme ind under Fattigvæsenet.

Naar den ærede Ordfører nu mener, at Kommissionen staar bedst, naar den staar saa frit som muligt, og den staar jo efter hans og Forslagsstillerens Mening aldeles frit, saa er det jo rigtigt, det gør den. Den er ikke afskaaren fra at tage det Spørgsmaal op, det indrømmer jeg, men ved vort Ændringsforslag vil den have faaet en Pligt til at arbejde videre paa den nuværende sociale Lovgivning. Det var det, vi ønskede og gerne vilde have slaaet fast. Det lader sig nu ikke gøre, men vi have alligevel det Haab, at den kommende Kommission vil tage Spørgs-maalet om Alderdomsforsørgelsen op i den af mig paapegede Retning og i den Ret-ning, som særlig er paapeget af det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), hvad jo for øvrigt den ærede Ordfører, som har et varmt Hjerte for denne Sag, har stillet sig velvilligt over for.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valg-kreds): Det gør mig ondt, at saavel den ærede Ordfører for Forslagsstillerne som den højtærede Minister ikke ønske det Ændringsforslag vedtaget, som vi have til-ladt os at stille. Jeg kan ikke se, at For-slagstillerne have Ret, naar de mene, at der er tilstrækkelig Adgang til at tage alle de Spørgsmaal, som her ere berørte an-